

Nieuws@home

" De laatste droom van de oude eik"

" Interview met Sinterklaas"

" Vrijwilligers "

Coronatijden

8

Fijne feestdagen!

13-14

Het leven zoals het is... tijdens corona

4-6

3	Voorwoord
4-6	Het leven zoals het is
7-8	Wist je dat
9-10	In de kijker
11-12	Vervolgverhaal
13-14	Pastoraal
15-16	Lief en leed
17-18	Train je brain
19	Lach van de maand
20	Kalender

Voorwoord

Beste bewoner, familie,...

Wat is het jaar 2021 toch voorbij gevlogen... ondanks alle aanpassingen en tegenslagen staan de winter en de feestdagen alweer voor de deur.

Op 6 december mogen jullie een bezoekje verwachten van de sint en zijn pieten. Zij brengen voor ieder wat lekkers mee...

Hoe koud het buiten ook mag zijn, wij brengen warmte en gezelligheid in huis met mooi aangeklede kerstbomen en kerstversiering, een kerstoptreden door Tom Hye, een kerstviering in de Stille Ruimte ...

Naar jaarlijkse traditie voorzien we op Kerstavond en oudejaarsavond een aperitief. Op Kerstdag en nieuwjaarsdag een heerlijk feestmaal. Laat het jullie smaken!

We wensen u en uw familie prettige Kerstdagen en een gelukkig 2022!

Het leven zoals het is... **tijdens corona**

Het leven zoals het is... **tijdens corona**

Het leven zoals het is... **tijdens corona**

GEZOND BLIJVEN
HOBBY
RUST
HOERA
LEKKER NIKS DOEN
VRIJE TIJD
EINDELIJK
UITRUSTEN NIEUWE FASE
GEEN STRESS
GENIETEN
YES
LUIZIJN
LEZEN
FAMILIE
VROLIJK
DUTJE
GEEN COLLEGA'S MEER
VRIJHEID
REIZEN

PENSIOEN

Geniet ervan

A large spread of food on a table, including a bowl of fruit (bananas, grapes, oranges), two trays of bread (one white, one brown), several small bowls of snacks (candy, jam, cream), and three glass bowls filled with croissants.

Hij start om 13u30 in het dagcentrum, gaat rond 14u30 naar de living van de Dahlialaan om rond 15u30 zijn laatste optreden te doen in de Eikenlaan. Warm de stembanden op en zing maar allemaal mee !

Wist je dat...

Coronatijden

Het is alweer een maand of twee geleden dat deze rubriek verscheen, maar helaas hier zijn we weer...

Nu een vierde golf ons landje overspoelt, werd de bezoekenregeling aangepast en willen we alle afspraken nog eens op een rijtje zetten.

- Kunnen er maximum 2 personen tegelijk op bezoek komen bij de bewoner. Het bezoek vindt steeds plaats in de kamer of in 't Kaffee. Bezoek in de livings is niet toegestaan.
- Er moet steeds met de identiteitskaart geregistreerd worden aan de ingang. De registratie gebeurt in tijdsblokken van 2u. Het tijdsblok start bij de registratie van de eerste bezoeker. Binnen het kwartier kan de andere bezoeker zich ook registreren. Pas 2 uren na de registratie van de eerste bezoeker, zal er opnieuw een mogelijkheid zijn om te registreren en op bezoek te komen. Zonder registratie is bezoek niet mogelijk.
- het chirurgisch mondneusmasker moet gedragen worden gedurende het volledige bezoek, ook op de kamer. Het is sterk aangeraden dat ook de bewoner een chirurgisch mondneusmasker draagt
- bezoek kan enkel op de kamer, bezoek in de livings is niet toegestaan
- verlucht en ventileer zoveel mogelijk de kamer
- houd afstand
- Ontsmet regelmatig uw handen, zeker bij het binnenkomen en het verlaten van het woonzorgcentrum
- Testte je positief? Kom minimum 10 dagen niet op bezoek
- Voel je je ziek? Kom niet op bezoek, ook niet 'vlug' voor de was!
- Kinderen onder de leeftijd van 12 jaar zijn niet toegelaten
- Voor bezoek aan 't Kaffee is de covidsafe pas verplicht
- Bij verplaatsingen in 't Kaffee moet het chirurgisch mondneusmasker gedragen worden

Weet dat deze afspraken een momentopname zijn. Dit betekent dat deze van de ene op de andere dag kunnen veranderen, moest dit het geval zijn, dan houden we jullie natuurlijk op de hoogte.

De eerste resultaten van de boosterprik (het derde covidvaccin) zijn zeer bemoedigend! Hopelijk geeft deze derde vaccinatieronde ons het normale leven zo snel mogelijk terug.

Interview met Sinterklaas

Hij komt, hij komt, die lieve goede Sint !

Op zaterdag 20 november is Sinterklaas in Antwerpen in ons land aangekomen. Samen met vele kinderen stonden we hem op te wachten en maakte hij even tijd voor dit interview.

“Dag Sinterklaas, wij mogen toch Sinterklaas zeggen ?”

Zeer zeker, trouwens iedereen zegt Sinterklaas. Maar mijn echte naam is eigenlijk Sint Nicolaas, Nicolaas van Myra, een plaatsje in Turkije waar ik bisschop was.

Juiste historische gegevens zijn er niet maar ik ben geboren rond 300 na Christus en naar een “onbetrouwbare” bron op 6 december 343 overleden. Ik ben, zoals je ziet, helemaal niet overleden en nu al meer dan 1700 jaar oud.

Volgens de legende heb ik ooit 3 onschuldige, ter dood veroordeelde, schipbreukelingen gered. Ook heb ik 3 arme meisjes in het geheim geschenken gegeven zodat ze later konden trouwen en heb ik nog 3 kinderen die tijdens een hongersnood om het leven waren gebracht, weer tot leven gewekt.

Vandaar dat ik als kindervriend bekend geworden ben en steeds geschenken voor hen meebreng.

Sedert 1087 gebeurde mijn verering vooral in Bari in Zuid-Italië. Hoe ik volgens de Nederlandse en Vlaamse traditie uit Spanje kom, is mij niet duidelijk.

Misschien heeft het te maken met het feit dat ik in de 17de eeuw de beschermmer van de scheepvaarders was. Toen leerden Hollandse schippers de traditie van de Spanjaarden kennen. Dit verklaart ook het feit dat ik steeds door Zwarte Pieten (Moren) geholpen wordt, omdat Spanje in die periode door de Moren overheerst werd.

Een andere, meer populaire, verklaring dat de Pieten zwart zijn, is het feit dat zij altijd via de schoorsteen in de huizen binnenkomen en zich dan niet meer wassen.

“Wij zijn blij dat u ook jaarlijks bij ons in St.-Vincentius langs komt”.

Weet u, ik ben niet alleen een kindervriend, maar een vriend van alle mensen, ook ouderen.

Men mag zelfs meer dan 100 jaar geworden zijn, iedereen kent Sinterklaas. Een bewoner met de ziekte dementie, die niemand meer herkent, zal bij mijn bezoek altijd glimlachend opkijken. Iedereen herkent Sinterklaas en bewaart die herinneringen uit zijn kindertijd.

Mijn Pieten brengen met hun zotte kuren ook veel animo in het woonzorgcentrum. Vandaar dat wij steeds graag geziene gasten zijn bij de bewoners en ... zolang mijn gezondheid en de maatregelen rond Covid het toelaten komen wij zeker elk jaar terug.

“Sinterklaas, nog een laatste vraag. Komt u eigenlijk elk jaar zelf of laat u zich vervangen ?

Natuurlijk is dat voor mij een heel drukke periode en kan ik niet op elke plaats tegelijk aanwezig zijn. Ik laat mij dan ook vervangen door één van mijn hulpsinten. Het is aan jullie om te raden wie dat dit jaar is ...

De laatste droom van de oude eik

Er stond in het bos, hoog op de helling bij het open strand, zo'n echt oude eik, hij was precies driehonderd vijfenzestig jaar oud, maar die lange tijd was voor de boom niet meer dan even zovele dagen voor ons mensen. Overdag zijn wij wakker, 's nachts slapen en dromen wij. Met een boom is het anders gesteld: in de lente, de zomer en de herfst is de boom wakker, en pas tegen de winter begint zijn slaap, de winter is zijn tijd van slapen, dat is zijn nacht na de lange dag, die lente, zomer en herfst heet.

Heel wat warme zomerdagen hadden de muggen om zijn kroon gedanst, geleefd, gezweefd en zich gelukkig gevoeld, en wanneer dan zo'n klein schepsel één ogenblik in stille zaligheid op een van de grote, frisse eikenbladeren zat te rusten, dan zei de boom altijd: "Stakkerdje! Je hele leven duurt maar één dag! Wat kort toch. Het is zo jammer!"

"Jammer," antwoordde dan het mugje altijd. "Wat bedoel je daarmee? Alles is zo heerlijk stralend, warm en mooi en ik ben zo blij!"

"Maar slechts één dag en dan is alles voorbij!"

"Voorbij!" zei het mugje. "Wat is voorbij? Ben jij ook voorbij?"

"Nee, ik leef misschien nog wel duizenden van jouw dagen en mijn dag

duurt hele jaargetijden! Dat is iets van zo lange duur dat jij het helemaal niet kunt uitrekenen!"

"Nee, want ik begrijp je niet! Jij hebt duizenden van mijn dagen, maar ik heb duizenden ogenblikken om blij en gelukkig te zijn. Neemt al deze heerlijkheid een einde wanneer jij sterft?"

"Nee," zei de boom, "die duurt zeker langer, oneindig veel langer dan ik mij kan indenken!"

"Maar dan hebben wij toch evenveel, onze berekeningen verschillen alleen maar!"

En het mugje danste en zweefde in de lucht, was blij met zijn tere, kunstige vleugeltjes van gaas en fluweel, verheugde zich in de zwoele lucht die gekruide was met de geur van het klaverveld en van de wilde rozen, de vlier en de kamperfoelie, die over de heining groeiden, om van het lievevrouwebedstro, de sleutelbloemen en de wilde kruisemunt niet te spreken; er was een geur zo sterk dat het mugje zich heus een klein beetje dronken voelde.

De dag was lang en verrukkelijk, vol van blijdschap en goede dingen en toen de zon onderging, voelde het mugje zich zo heerlijk moe van al die vrolijkheid. Zijn vleugels wilden het niet langer dragen en heel zacht gleed het op het zachte, wiegende

grashalmpje neer, het knikte met zijn kopje, en sliep dan blij in: dat was de dood.

"Arme, kleine mug," zei de eik, "dat was toch een al te kort leven!"

En iedere zomerdag herhaalden zich diezelfde dans, datzelfde gesprek, hetzelfde antwoord en het inslapen; het herhaalde zich in hele families van muggen, en alle waren zij toch gelukkig, even blij.

De boom stond wakker, zijn lentemorgen, zijn zomermiddag en zijn herfstavond, nu naderde zijn tijd van slapen, zijn nacht - de winter was in aantocht.

Reeds zongen de stormen:
"Goedenacht! Goedenacht! Daar viel een blad, daar viel een blad! Wij plukken, wij plukken! Zie dat je gaat slapen, wij zingen je in slaap, wij schudden je in slaap, maar, nietwaar, dat doet goed in je oude takken. Zij kraken ervan uit louter plezier. Slaap lekker, slaap lekker! Het is je driehonderd vijfenzestigste nacht, eigenlijk ben je maar een jongetje van een jaar! Slaap lekker! Uit de hemel dwarrelt sneeuw, het wordt een heel laken, een warm dek om je voeten! Slaap lekker en droom prettig!"

En de boom stond daar, beroofd van zijn loof, om te ruste te gaan, de hele winter lang en in die winter menige droom te dromen, steeds iets dat hij

zelf had beleefd, net als de mensen dromen.

Hij was ook eenmaal klein geweest, ja, een eikeltje was zijn wieg geweest, naar menselijke berekening leefde hij nu in zijn vierde eeuw; hij was de grootste, de hoogste boom in het bos, met zijn kroon stak hij hoog boven alle andere bomen uit, ver op zee was hij zichtbaar, een baken voor de schepen; hij beseftte helemaal niet hoeveel ogen hem zochten. Hoog boven in zijn groene kroon woonden de houtduiven en sloeg er de koekoek; in het najaar, wanneer de bladeren wel geslagen koperen plaatjes leken, kwamen de trekvogels en ze rustten daar, vóór zij over zee vlogen. Maar nu was het winter, de boom stond daar bladerloos, je kon goed zien hoe krom en knoestig de takken zich uitstrekten; kraaien en roeken zaten er om de beurt in groepjes te praten over de harde tijden die nu begonnen en hoe moeilijk het was in de winter aan voedsel te komen.

Het was juist het heilige kerstfeest, toen droomde de boom zijn schoonste droom: die moeten wij horen.

(Lees volgende maand het vervolg)

December

De laatste zondag van november startte opnieuw de Advent.

Tijd van wachten en verwachten, hoopvol uitkijkend naar Kerstmis.

Maar al het tweede jaar op rij is het een Adventstijd anders dan anders, omwille van Corona en de opgelegde maatregelen, zijn we weer beperkter geworden.

Durven we toch nog hoopvol zijn?

Durven we toch nog licht zijn voor elkaar, hoe duister en donker deze tijd ook is?

Advent in coronatijden

De advent is weer net begonnen.

Net zoals de veertigdagentijd dit jaar, wordt het een tijd waarin we meer dan andere jaren op onszelf teruggeplooid worden.

Eleonor Roosevelt zei ooit: "It's better to light a candle than to curse the darkness."

(Je kan beter een kaars aansteken dan het donker te vervloeken.)

Hoe moeilijk dit donkere najaar ook kan zijn, er schuilt voor ons een bijzondere opdracht, een uitdaging in. Kaars na kaars, zoals de advent het wil.

Nog uitdrukkelijker dan andere jaren kunnen we stil worden en de hoop koesteren

dat Jezus, Gods liefde op aarde, onder ons geboren wordt met Kerstmis.

Laten we een sprankel hoop delen met iedere mens die we ontmoeten onderweg naar Kerstmis.

Laten we in de komende weken, meer dan ooit, oog en oor hebben voor wie ziek is of verzwakt, eenzaam of verdwaald...

(naar Sven Vannecke)

Laten we toch maar vol verwachting uitkijken naar Kerst.
Wij willen alvast hier in ons woonzorgcentrum zoveel mogelijk lichtrijke dagen brengen,
met warme zorg en liefdevolle nabijheid.

Alvast een Zalig Kerstfeest en een hoopvol nieuw jaar!

De pastorale kalender

- Zondag 5 december: 10u: tv-mis op één (Mariahal Scherpenheuvel)
- Woensdag 8 december: 10u30: eucharistieviering in de Stille Ruimte
- Zondag 12 december: 10u: tv-mis op NPO2 (H.Bonifatiuskerk Rijswijk)
- Zondag 19 december: 10u: tv-mis op één (Basiliek O.L.V van Hanswijk Mechelen)
- Woensdag 22 december: 10u30: Kerstviering in de Stille Ruimte
- Vrijdag 24 december: 23u30: Middernachtmis op één (Eurovisie)
- Zaterdag 25 december: 11u: tv-mis op één (Eurovisie, vanuit Orsay in Frankrijk)
- Zondag 26 december: 10u: tv-mis op NPO2 (H.Nicolaaskerk Baarn)

Wij herinneren:

Mevrouw Francine Goeminne

Mevrouw Annette Detavernier

De Heer André Vanhaesebrouck

De Heer José Gouwy

De Heer Willy Balcaen

Mevrouw Lidy Himpe

Mevrouw Simonne Lanssens

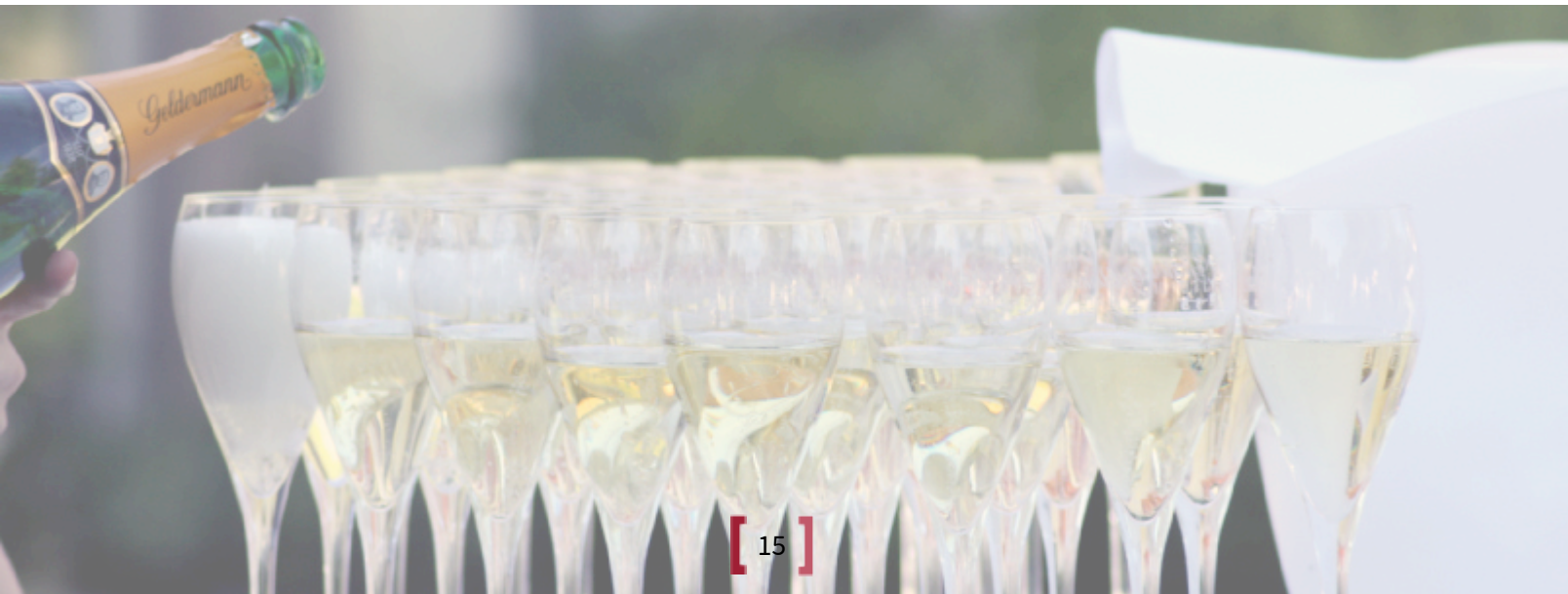
Mevrouw Marie-Thérèse Taelman, moeder van Ludmilla Desmet

*Mensen staan zo weinig stil
bij wat “samen” zeggen wil.
Zij beseffen pas het groot gemis,
wanneer “samen” uit de wereld is.*

Proficiat aan...

Lien Ysebaert, met de geboorte van haar dochter Odette.

Shauni Desmet, met de geboorte van haar dochter Aude.

Lief en leed

Wij verwelkomen in de Magnolialaan:

De Heer Eddy Coopman

Wij verwelkomen in de Begonialaan:

Mevrouw Nellij Coudijzer

Wij vieren de verjaardagen van:

Bewoners

06/12 Marie-Rose Vangampelaere

07/12 Jeannine Canoo

11/12 Henri Crommelinck

13/12 Marguerite Vansteenkiste

23/12 Lucien Dewitte

24/12 Andreas Meerschaert

28/12 Jacqueline Deviaene

Vrijwilligers

9/12 Bernard Mesprouve

11/12 Luc Riemaeker

19/12 Rita Struyve

28/12 Mireille Vandenberghe

29/12 Nicole Debleekere

30/12 Jan Declercq

Personeel

9/12 Ingrid Aniseri

14/12 Cynthia Verhaeghe

15/12 Ronny Demaeght

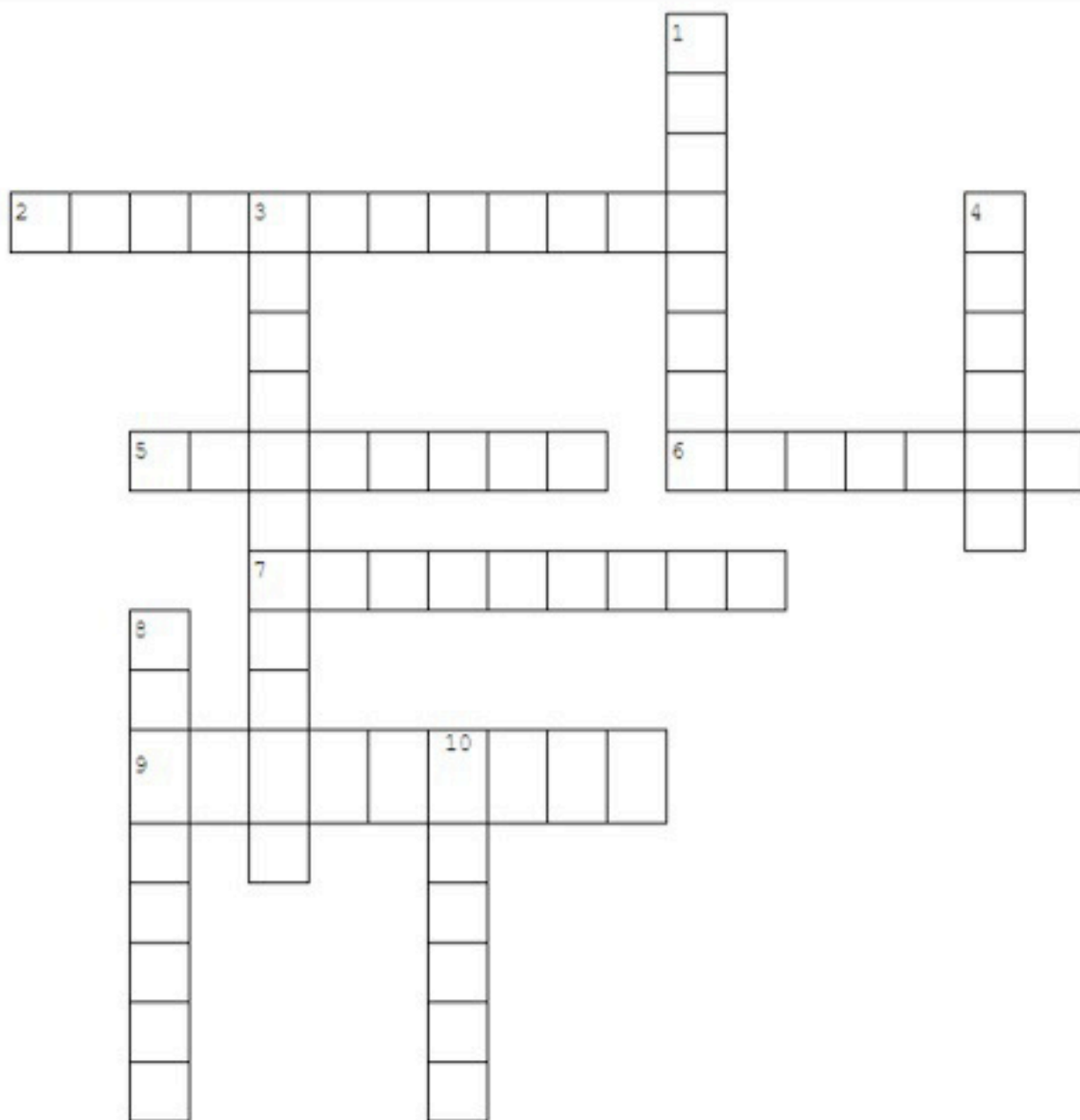
23/12 Amelie Vanhoucke

27/12 Sooi Dubois

28/12 Rita D'haeze

Train je brain

Verticaal

1. spektakel op oudejaar
3. heilige man begin december
4. start op de kortste dag
8. overal te zien in december
10. periode voor Kerstmis

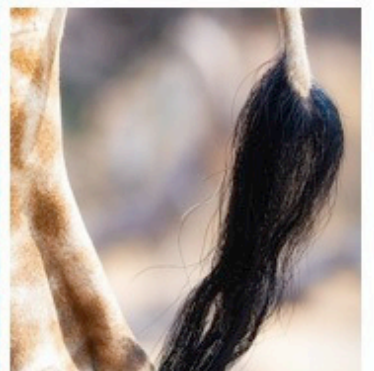
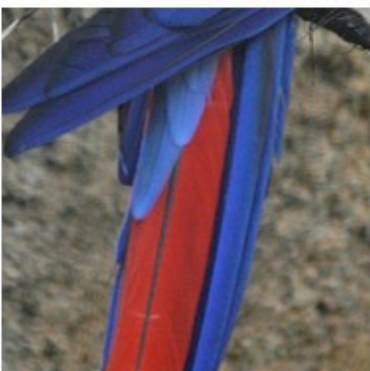
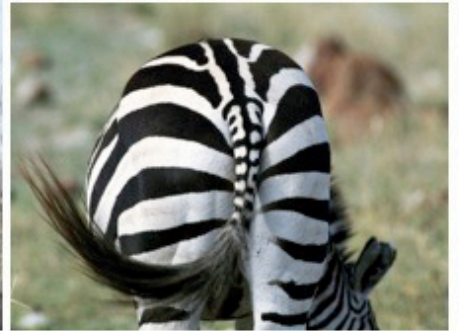
Horizontaal

2. sterrenbeeld begin december
5. sterrenbeeld eind december
6. traditioneel vlees met Kerst
7. versierde denneboom
9. feestelijke drank

Train je brain

Beste puzzelfanaat, het einde van het jaar is alweer in zicht, de laatste puzzelhoek van dit jaar gaat ook over een uiteinde, namelijk dat van dieren. Kan jij bij elke staart noteren om welk dier het gaat?

Naam:

(indienen vóór 15/12)

Moppentrommel

Paul en zijn blonde vrouw Myriam luisteren tijdens het ontbijt naar de radio en horen de regionale nieuwslezer zeggen:

"Er wordt vandaag 8 tot 10 cm sneeuw verwacht.

Wilt u uw auto aan de kant van de straat parkeren met de oneven nummers, dan kan de sneeuwplough er ongestoord langs rijden."

Myriam gaat naar buiten en zet haar auto op de aangegeven plaats.

Een week later, weer tijdens het ontbijt, meldt de nieuwslezer op de radio:

"We verwachten vandaag 10 tot 12 cm sneeuw.

Wilt u uw auto aan de kant van de straat parkeren met de even nummers zodat de sneeuwplough er ongestoord door kan?"

Myriam gaat naar buiten en plaatst haar auto weer op de aangegeven plaats.

Weer een week later, weer tijdens het ontbijt zegt de nieuwslezer

"Wij verwachten 12 tot 14 centimeter sneeuw.

Wilt u uw auto..."

Op dat moment valt de stroom uit...!

Myriam is in alle staten en met een bezorgd gezicht vraagt ze aan haar man Paul.

"Schat, nu weet ik niet wat ik moet doen.

Aan welke kant van de straat moet ik nu de auto parkeren zodat de sneeuwplough er ongestoord door kan?"

Waarop Paul met de liefde en begrip in zijn stem, zoals alle mannen hebben die met een blonde vrouw getrouwd

zijn, antwoordt: "Schat, waarom laat je hem deze keer niet gewoon in de garage staan?"

Drie oudjes zien mekaar terug na lange jaren :wat doe jij sinds je op pensioen bent ?

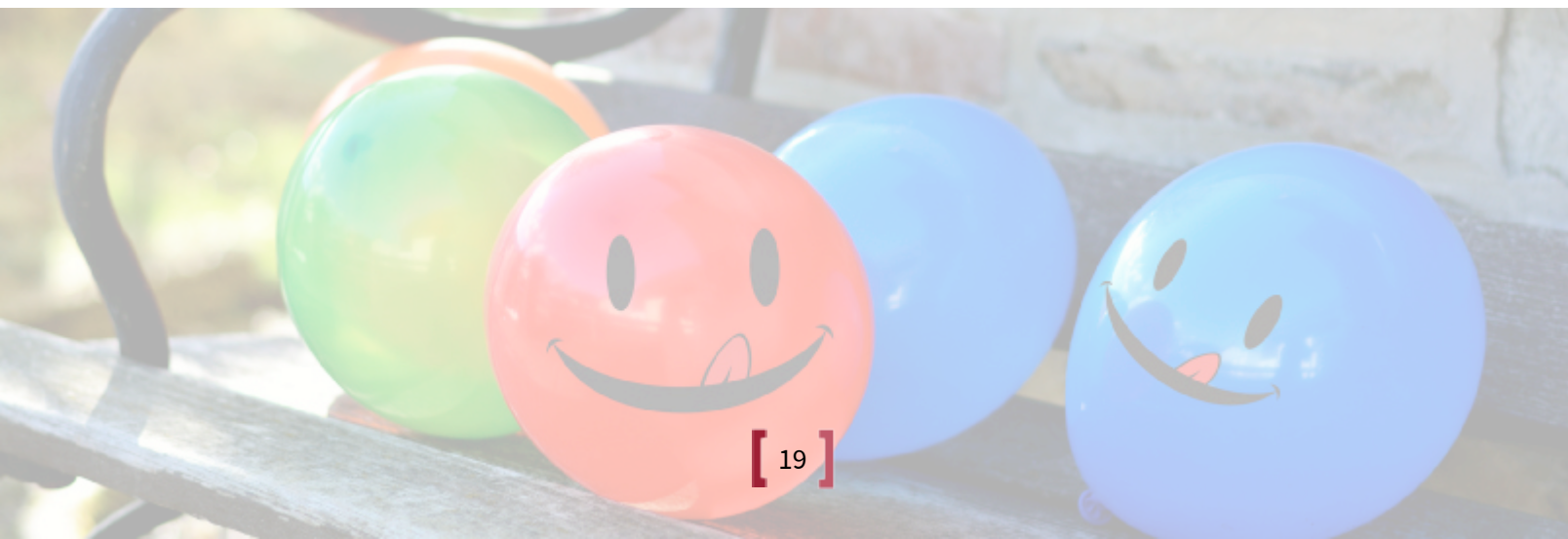
De eerste zegt : ik fotografeer....

De tweede zegt :ik tuinier...

De derde zegt : ik doe opsporingswerk...ah !

En in wat ?

Iedere dag zoek ik mijn bril, mijn wandelstok, mijn valse tanden, mijn sleutels...

Kalender

In onze livings willen wij het **L**even zoals wij dat thuis gewoon zijn zoveel mogelijk verderzetten.

Iedereen brengt een enorme rijkdom aan levenservaring en levenswijsheid mee in ons huis.

Deze vormen de basis voor nieuwe relaties waarbij een **V**ertrouwensband gecreëerd wordt.

Door met elkaar **I**n relatie te gaan leren we

Noden en behoeften kennen, maar zien we ook wat mekaars

Geluk voor iemand betekent.

D@@t kleine geluk vinden moet de bedoeling zijn van onze leefgroepwerking.

**Een huis creëren waar het de moeite is om er te wonen, te leven en te werken;
waar we zorg dragen voor elkaar, tijdens mooie en moeilijke momenten, waar het leuk vertoeven is.**

De mensen die er wonen en hun familie voelen dat er nog **H**oop en

Optimisme is, ook in deze laatste levensfase.

Medewerkers en vrijwilligers putten kracht uit de wetenschap dat zij kunnen bijdragen tot dat kleine geluk.

Samen vormen wij Eén grote familie.

Sint-Vincentius
Meer dan zorg alleen ...